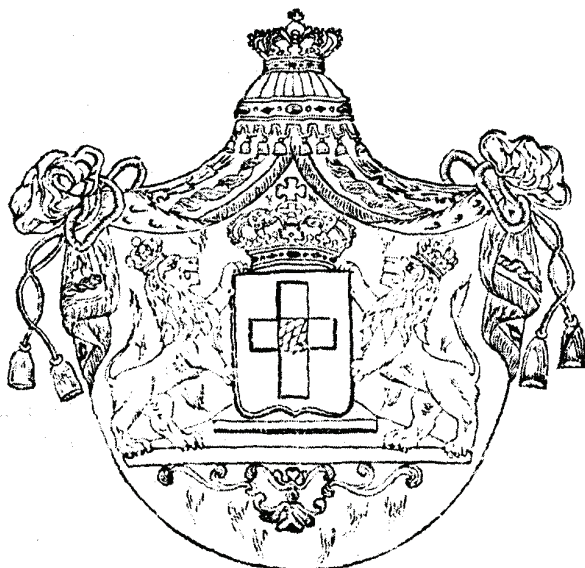

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 82.

1836.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. 1) περί προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν κτλ. — 2) περί σημασίας τῶν διασταμάτων τῶν ὁδῶν τοῦ Βασιλείου κατὰ τὸ νῦν μετρικὸν σύστημα. — 3) περί ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν. — διακριταὶ ἐμβολιασμάτων.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περί προφυλάξεως τῶν δενδροφυτειῶν κ.τ.λ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ νὰ προφυλαχθῶσι πρεπόντως τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ τόσον ἐπωφελεῖς δενδροφυτεῖαι, αἱ ὁποῖαι συχνὰ βλάπτονται ἀπο τοὺς κακοποιούς ἀνθρώπους καὶ ἀπὸ τὰ νεμύμενα ἢ πλανώμενα ζῶα, καὶ ἐπομένως διὰ νὰ προσδεύσῃ ἡ τόσον ἀναγκαία εἰς τὴν Ἑλλάδα καλλιέργεια τῆς γῆς καὶ τῶν δένδρων, ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Γραμματειῶν καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦτῃς Ἐπικρατείας Συμβουλίου λαβόντες ὑπ' ὄψιν καὶ τὰ ἄρ. 15 ἀρ. α. καὶ ἄρ. 18 στοιγ. α τοῦ περὶ Δήμων Νόμου τῶν 27 Δεκεμβρ. 1833 (8 Ἰανουαρίου 1834) καὶ τὸ ἄρθρ. 696 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν τὰ ἀκόλουθα.

Τ. Χρὴς τῶν ἀγροφυλάκων.

1. Ὅλα τὰ σπαρτὰ καὶ αἱ δημόσιαι καὶ ιδιωτικαὶ δενδροφυτεῖαι τίθενται ἀπὸ τὴν σήμερον ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τοῦ Δήμου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσκονται.
2. Πᾶσα δημοτικὴ Ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἓνα ἀγροφύλακα ἢ περισσοτέρους, ἐπιφορτισμένους μὲ τὴν φύλαξιν τῶν σπαρτῶν καὶ δένδρων, φυλάττοντας συγχρόνως καὶ

τὰς ἀμπέλους καὶ τὰς ἀρούρας, ἔπειτα καὶ τὰς δενδροφυτεῖας.

3. Οἱ ἀγροφύλακες πρέπει νὰ ᾔναι γνωστοὶ διὰ τὴν ἱκανότητά καὶ τὸν ζῆλόν των, νὰ ᾔναι 25 τοῦλάχιστον ἑτῶν ἄνδρες καὶ κτηματίαι τοῦ Δήμου· ἑλλειπούσης δὲ τῆς τελευταίας περιστάσεως, νὰ δίδουν ἐγγύησιν διὰ τὴν διαγωγὴν των καὶ διὰ τὰς προκυπτούσας ἐκ τῆς παραμελείας των ζημίας.

4. Οἱ Δήμαρχοι ἐκλέγουσιν καὶ παύουσιν συμφώνως μὲ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοὺς ἀγροφύλακας.

Εἰς ἀγροφύλαξ εἵμπορεῖ νὰ διορισθῇ καὶ ἀπὸ δύο δήμους, οἱ ὁποῖοι συνεννοοῦνται περὶ τῆς ἐκλογῆς του.

5. Οἱ δήμοι πληρώνουσιν τοὺς μισθοὺς τῶν ἀγροφυλάκων ἀπὸ τὰ δημοτικὰ εἰσοδήματα κατὰ τοὺς εἰδικούς ὁρισμοὺς τοῦ περὶ Δήμων Νόμου ἄρθρ. 18 στοιγ. α.

6. Οἱ ἀγροφύλακες φέρουσιν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἀσπίδα παριέναν λευκὴν, παριστάνουσαν τὰ βασιλικά παράσημα μὲ τὴν ἐπιγραφὴν, Ἀγροφύλαξ τοῦ Δήμου (θεῖος), κρατοῦσι δὲ καὶ ρόπαλον καὶ πυροβόλον.

Ἀλλὰ δὲ ἀναδεχθῶσι τὰ χρέη των ὀρκίζονται ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου, ὅτι θέλουν ἐπαγρυπνεῖ αὐστηρῶς εἰς τὴν φύλαξιν τῶν ἐμπιστευμένων εἰς αὐτοὺς σπαρτῶν, φυτειῶν κτλ.

8. Ὁ Δήμαρχος πιστοποιεῖ εἰς τὴν ἐπιτόπιον στραμ

τιωτικήν και πολιτικήν Αρχήν τὸν διορισμὸν τοῦ ἀγροφυλάκου.

9. Τὰ χρέη τῶν ἀγροφυλάκων εἶναι νὰ περιέρχωνται ἀκαταπαύστως εἰς ὥρας πρὸ πάντων ἀπροσδιορίστου· καὶ νυκτερινὰς, προσέχοντες νὰ μὴ συμβῇ ζημία ὅποια· δῆποτε εἰς τὰ εἰς τὸ ἄρθρον I καὶ 2 σημειωθέντα σπαρτὰ καὶ τὰς δενδροφυτείας τῆς περιφερείας τῶν.

II. Περὶ πιστοποίησεως τῆς συμβάσεως βλάβης εἰς τὰ δένδρα καὶ σπαρτὰ.

10. Ὅταν εἰς τὰς φυτείας ἢ σποράς ἐπιφερθῇ βλάβη τις, ὁ ἀγροφυλάξ χρεωστῇ παρευθὺς νὰ πιστοποιήσῃ αὐτὴν ἢ ἐξεπαγγέλματος, ἢ διὰ κατὰμηνύσεως ἄλλου τινὸς τρίτου καὶ νὰ λάβῃ σημείωσιν αὐτῆς εἰς πρωτόκολλον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ἀναφέρῃ ὅσα περιστατικὰ παρετήρησε, συνοδεύσαντα τὸ ἀνόμημα, ἐξαιρέτως δὲ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς πράξεως, καθὼς καὶ τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐνδείξεις, ὅσας ἤδυνήθη νὰ συναρξῇ ἢ ἐκθεσίς αὐτῇ ἔχει πᾶσαν πίστιν μετρίσου ἀποδειχθῇ τὸ ἐναντίον ὡς πρὸς τὰ παρατηρηθέντα ὑπὸ τοῦ ἀγροφυλάκου περιστατικὰ κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ θελεῖ γίνεσθαι κατὰ τὰ ἄρθρ. 4 καὶ 5 τοῦ Νόμου τῶν 10 (23) Ἰουλίου 1836 περὶ τῶν εἰς τὰ δάση τοιμουμένων ἀδικιῶν, καὶ περὶ τῆς κατασχέσεως τῶν πλανωμένων ζώων, καὶ κατὰ τὸν Νόμον τῶν 13 (25) Μαΐου 1836 περὶ τῆς προξενουμένης βλάβης εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀπὸ τὰ νερόμυνα ζῶα.

Ὁ ἀγροφυλάξ πρέπει παρευθὺς νὰ ἐξεύρῃ τὴν ζημίαν διὰ δύο ἐκτιμητῶν διορισθέντων παρὰ τοῦ Δημάρχου, καὶ νὰ κάμῃ νὰ πιστοποιηθῇ αὐτὴ εἰς τὸ πρωτόκολλον παρ' αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον θελεῖ παραδώσει εἰς πρωτότυπον εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην ὁμοῦ μὲ τὰς ἐνδείξεις, διὰ νὰ εἰσπορέσῃ οὗτος ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἀποζημίωσιν παρευθὺς.

11. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ ἀγροφυλάξ παρέβλεψε νὰ συλλάβῃ τοὺς βλάψαντας, καὶ νὰ τοὺς παραδώσῃ εἰς τὸ δικαστήριον, τότε πληρῶναι διὰ πρώτην φοράν τὴν ζημίαν καὶ τὸ πρόστιμον, τὸ ὁποῖον ἤθελε τοῦ ἐπιβληθῇ· ἐὰν δὲ σφάλῃ καὶ δευτέραν φοράν, πληρῶναι τὸ διπλοῦν, καὶ ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας.

12. Ὅταν ἰδιώτης τις συλλάβῃ κλέπτην ἢ φθορέα σπαρτῶν καὶ φυτειῶν, εἰμπορεῖ νὰ προσκαλέσῃ ἀμέσως ἀγροφυλάκα ἢ χωροφυλάκα τινα καὶ νὰ παραδώσῃ τὸν φθορέα εἰς αὐτὸν διὰ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ εἰς τὸν Εἰρηνοδίκην, ἢ ἂν ᾔναι γνωστὸς, νὰ προσκαλέσῃ δύο ἀνθρώπους διὰ νὰ μαρτυρήσουν τὴν πράξιν καὶ νὰ τὸν ἀπολύσῃ προσωρινῶς, διὰ νὰ προσκληθῇ ἐπομένως παρὰ τοῦ Εἰρηνοδίκου· καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὴν πιστοποίησιν τῆς ἀποζημιώσεως ἰσχύουν τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. II. βηθέντα.

13. Ἐὰν ἡ ζημία γείνηται ἀπὸ ποιμνιον ἢ τὸν ποιμένα τοῦ, τότε ὁ ζημιωθείς εἰμπορεῖ νὰ κρατήσῃ μόνον τόσα ζῶα, ὅσα ἡ ἀξία φθάνει νὰ σκεπᾷ τὴν βλάβην καὶ τὴν χρηματικὴν ποινὴν· εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ἐφαρμόζεται ἀναλόγως τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νόμου τῶν 13 (25) Μαΐου 1836 τοῦ περὶ μεταχειρίσεως τῶν ἰχθυοσθῆναι ζώων.

III Περὶ τιμωρίας τῶν βλαπτόντων τοὺς ἀγροὺς καὶ τὰ δένδρα.

14. Ἐὰν συμβῇ βλάβη εἰς σπαρτὰ ἢ δενδροφυτεῖαν ἀπὸ βόσκοντα ἢ φερόμενα νὰ βουσκῶσιν εἰς μὴ συγχωρημένον τόπον, ἢ περιπλανώμενα ζῶα, τότε ἐφαρμόζεται ὁ Νόμος τῶν 13 (25) Μαΐου 1835.

Οἱ ἀρμόδιοι εἰρηνοδίκαι κρίνουν περὶ τούτων ἀνεκκλητῶς, καὶ ἐὰν τὸ μέγεθος τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἢ ἡ διάρκεια τῆς ποινῆς τῆς κρατήσεως ὑπερβαίνῃ τὸν συνήθη μέγιστον ὅρον τῆς ἀρμοδιότητός τῶν.

Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὰ ἐξ ἄλλων αἰτιῶν προσερχόμενα θέλουν ἐφαρμόζεσθαι οἱ ὅρισμοι τοῦ γενικοῦ ποινικοῦ νόμου. Οἱ εἰρηνοδίκαι δικάζουν καὶ αὐτὰ τὰ πλημμελήματα κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς περὶ πταισμάτων, τὰ δὲ κακουργήματα δικάζονται διώλου κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου καὶ περὶ τῆς ποσότητος τῆς ἀποζημιώσεως ἀποφασίζουν οἱ εἰρηνοδίκαι ἀνεκκλητῶς· ἀλλ' ὅμως ἐξαιροῦνται τὰ κακουργήματα, καὶ αἱ διὰ τοὺς ὀρκωτοὺς κατὰλληλαι περιπτώσεις. Αἱ δίκαι αὗται θέλουν δικάζεσθαι πρὸ πάντων τῶν ἄλλων.

15. Ἐὰν ἡ ζημία ἐγένετο εἰς ἰδιώτην ἢ εἰς δῆμον τινα, λαμβάνουν οὗτοι τὴν ἀποζημίωσιν· ἐὰν δὲ ἐγένετο εἰς δημοσίαν δενδροφυτείαν, ἢ ἀποζημιώσις πληρῶνεται εἰς τὸν ἀρμόδιον δῆμον, ὅστις χρεωστῇ νὰ φροντίσῃ ἐγκαίρως περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν κλαπέντων ἢ βλαφθέντων δένδρων.

16. Ὁ ἀρμόδιος διοικητὴς καὶ ὑποδιοικητὴς παραγγέλλονται αὐστηρῶς νὰ ἐκτελέσωσι τὸ παρὸν διάταγμα καὶ διατάττονται ἰδιαιτέρως νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἀκεραιότητα τῶν δημοσίων δενδροφυτειῶν, καὶ νὰ φροντίσωσι νὰ ἀντικατασταίνωνται ἐγκαίρως τὰ βλαφθέντα ἢ κλαπέντα δένδρα, καὶ μάλιστα χωρὶς παρατήρησιν ἐὰν ὁ κλέπτης ἢ ὁ δενδροφθορεὺς ἀνεκαλύφθῃ καὶ ἐπλήρωσῃ τὴν ζημίαν ἢ ὄχι. Εἰς τὴν τελευταίαν περίστασιν θελεῖ προσκαλεῖσθαι ἡ κοινότης νὰ φυτεύσῃ πάλιν ταῦτα.

17. Αἱ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Δικαιοσύνης Γραμματεῖαι ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος διατάγματος ἔχοντος ἰσχύοντος νόμου, ἀρχετὰ ἀντίτυπα τοῦ ὁποῖου θέλουν γὰρ εἰς ὅλους τοὺς δήμους τοῦ Βασιλείου διὰ νὰ ἀναγνωσθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ τοιχοκολληθῶσι, φέροντος ἐκάστου δενδροφυλάκου καὶ ἐν ἀντίτυπον συνωδευμένον μὲ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (12 ἰαν. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΑΝΣΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ σημειώσεως τῶν διαστημάτων τῶν ὁδῶν τοῦ Βασιλείου κατὰ τὸ
νέον μετρικὸν σύστημα.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΘΕΡΟΙ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν
Γραμματειῶν τῶν 27 Δεκεμβρ. 1836 (8 Ἰανουαρίου 1837)
περὶ τῆς κατ'ὡθεν ὑποθέσεως, καὶ ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει
τῆς ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Γραμματειῶν, διατάξαμεν καὶ
διάταττομεν τὰ ἑξῆς:

I.

Ἡ τῶν διαστημάτων σημείωσις τῶν ὁδῶν τοῦ βα-
σιλείου ἐκτελεῖται κατὰ τὸ εἰσαχθέν μετρικὸν σύστημα
διὰ τοῦ διατάγματος τῶν 28 Σεπτεμβ. 1836,
διὰ σταδίων 1000 μέτρα (Βασιλικὸς πῆχυς).
Διὰ σχοινίδα 1000 " " " " "
1/2 σχοινίδα, ἢ λεῦγαν 5000 μ.

II.

Ἡ ἀρίθμωσις τῶν σταδίων, λευγῶν καὶ σχοινίδων,
ἀρχεῖται ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν, πρὸς τὰς πλησιέστερας
διοικητικὰς πόλεις. Ἐκείθεν ἀρχεῖται πάλιν νέα ἀρίθμωσις
καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ σημειοῦται ἐν ταῦτῳ ἐφ'
ἐκάστης στήλης τῆς σχοινίδος ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπόστασιν
τοῦ προηγμένου διοικητικοῦ τόπου κατ' ἐκείνην τῆς
πρωτεύουσας εἰς τρόπον ὥστε

A.) Ἡ πόλις Ἀθηνῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον A.
ὅθεν συντέμνεται ὁ ἄξων τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἑρμοῦ μὲ τὸν τοῦ
Αἰόλου.

1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ Πειραιῶς ἀγοῦσης.

2 Εἰς Ἐλευσίνα, Μέγαρον, Καλαμάκι καὶ Κόρινθον.

3 Εἰς Θήβας.

B.) Ἡ πόλις τῶν Οἰθῶν εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον B.

1 Ἐκ τῆς εἰς Χαλκίδα ἀγοῦσης ὁδοῦ.

2 " " Λεβαθίαν.

Γ.) Ἡ πόλις τῆς Λεβαθίας εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Γ.

1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ, τῆς ἀγοῦσης εἰς Λαμίαν.

2 " " Ἀσπρα Σπήτια πρὸς τὸν κόλ-
πον τῆς Ναυπάκτου.

Δ.) Ἡ πόλις τῆς Κορίνθου εἶναι τὸ ἀρχικὸν σημεῖον Δ.

1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς Κορίνθου τῆς ἀγοῦσης εἰς Πά-
τρας.

2 " " Ἄργος καὶ Ναύπλιον.

3 " " Ἄργος καὶ Τρίπολιν.

E.) Τρίπολις τὸ ἀρχικὸν σημεῖον E.

1 Ἐκ τῆς ὁδοῦ Τριπόλεως, τῆς ἀγοῦσης εἰς Μεγα-
λόπολιν, Νησί καὶ Πύλον.

2 " " Σπάρτην.

3 " " Πάτρας διὰ τῆς Κυναιθῆς.

III.

1) Ἐκάστη σχοινίς θέλει σημειωθῇ δι' ἐνὸς παραλλη-
λεπιδίου ἐν μέτρων ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδά-
φους, τὸ ὅποιον θέλει φέρει τὴν ἐπιγραφὴν.

ΣΤ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σχοινίδων.

ΟΡ. " " τῶν λευγῶν.

ΣΤ. " " τῶν σταδίων.

Ἀριθμημένον καὶ ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον
καὶ ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν. Ὅταν δὲ μίξ ὁδὸς ἐνέωσιν
δύο διοικητικὰς πόλεις, τότε θέλει σημειωθῇ καὶ ἡ ἀπό-
στασις ἢ τῆς ἄλλης διοικητικῆς πόλεως.

2) Ἐκάστη λεῦγα 1/2 σχοινίδος = 5000 μέτρων
θέλει σημειωθῇ δι' ἐνὸς παραλληλεπιδίου 0,5 μέτρων
ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὅποιον θέλει φέ-
ρει τὴν ἐπιγραφὴν.

ΟΡ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν λευγῶν.

ΣΤ. " " τῶν σταδίων.

Ἀριθμημένον ἀπὸ τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

3) Ἐκάστον στάδιον = 1000 μέτρων δι' ἐνὸς παραλ-
ληλεπιδίου θέλει σημειωθῇ 0,3 μέτρων ὑπεράνω τῆς
ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, τὸ ὅποιον θέλει φέρει τὴν ἐπι-
γραφὴν.

ΣΤ. Μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν σταδίων ἀριθμημένον ἀπὸ
τὸν προλαβόντα διοικητικὸν τόπον.

IV.

Ὅλα τὰ παραλληλεπίπεδα σταδίων, λευγῶν καὶ σχοι-
νίδων θέλουσι κατασκευασθῇ ἐκ λίθων κατὰ τὰ ἐπισυνα-
πτόμενα σχέδια καὶ μέτρα ἢ ἐπιγραφὴ θέλει γλυφθῇ ἐπὶ
τοῦ λίθου.

Ὅταν ἡ μετακόμισις τῶν λίθων καταντᾷ δύσκολος
καὶ εὐρίσκονται ξύλα εἰς τὰ πλησιόχωρα, δύναται καὶ
νὰ τὰ μεταχειρισθῇ διὰ στήλας σχοινίδων καὶ λευγῶν.

V.

Εἰς ὅλας τὰς διοικητικὰς καὶ ὑποδιοικητικὰς πόλεις
καὶ ἐὰν ᾖναι δυνατόν ὅπου σταυρόνται αἱ ὁδοί, νὰ ὑψω-
θῶσι ξύλινα στήλαι κατὰ τὸ ἐπισυναπτόμενον σχέδιον,
αἱ ὁποῖαι δι' ἐπιγραφῆς νὰ δεικνύουσι πόσον ἀπέχουσι
τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν περίεξ σημαντικῶν πόλεων.

VI.

Τὰ ἔξοδα τῶν ξυλίνων στήλων τούτων πρέπει νὰ φε-
ρῶσιν εἰς ἑαῖρος τῶν ἀρμοδίων κοινοτήτων. Ἐκείναι δὲ,
αἱ ὁποῖαι σημειοῦνται τὰς διαστάσεις τῶν ὁδῶν, ἐπὶ τῶν
κεφαλαίων τῶν ἰδίων ὁδῶν, εἰς τὰς ὁποίας εὐρίσκονται.

VII.

Τὸ παρὸν διάταγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημε-
ρίδος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ Γραμματεία τῶν Ἐσωτερικῶν
ἐπιφορτίζεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόν-
τος διατάγματος, ἡ δὲ Γραμματεία τῶν στρατιωτικῶν
θέλει συμπράξει εἰς τοῦτο.

Ἐν Ἀθῆναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ἰανουαρίου 1837.)

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ'ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ

Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Ι. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΛΕ,

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΝΙ, Γ. ΔΑΣΣΑΝΗΣ,

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἐκπαίδευσως εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θεωροῦντες τὴν ἐπίβρῃαν, τὴν ὑποῖαν ἢ ἀρχιτεκτονικὴ ἔχει εἰς τὸν πολιτικὸν βίον ἐν γένει. Ἐκτιμῶντες, τὰς ἱστορικὰς ἀναμνήσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι εἰδικῶς ὡς πρὸς τοῦτο συνδεδεμέναι μετὰ τὴν Ἑλλάδα, κανονίσαντες ἤδη πλέον τὴν διεύθυνσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν διὰ διατάγματος, προσδιορίζομεν ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμάτων καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαίδευσως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν τὰ ἐφεξῆς:

1) Θέλει συστήθῃ τῶρα πλέον εἰς Ἀθήνας σχολεῖον, εἰς τὸ ὅποιον θέλουν διδάσκεισθαι τὴν κυριακὴν καὶ τὰς ἐσπέρας, ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ μνησθῶσιν ὡς ἀρχιτεχνίται (μάστορες) εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν.

2) Ἡ διδασκαλία γινομένη δωρεὰν εἰς τοὺς μαθητὰς ἐκείνους εἰς τὴν σχολὴν ταύτην θέλει συνίστασθαι εἰς τὴν ἐπανάληψιν τῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας οἱ μαθητὲς ὁρμενοὶ ἀπέκτησαν ἤδη εἰς τὰς σχολαίας, διὰ τῆς ἰδίως προβλημάτων, εἰς τὴν ὁδηγίαν νὰ σχεδιάσωσιν μετὰ γράμμων ἀπλῶς οἰκοδομὰς, καὶ στήλας, εἰς τὴν κατωτέραν ἀρχιτεκτονικὴν μέχρι τῆς ἐξαγωγῆς τῆς τετραγωνικῆς καὶ κυκλικῆς βῆλῃς, εἰς τὴν γεωμετρίαν διὰ νὰ δύνανται νὰ καταμετρώσιν καὶ ἐπαριθμῶσιν ἀπλῶς ἐπιφανείας καὶ κενονικὰ σώματα, περισσότερο εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τεχνολογίαν, τὴν περὶ οἰκοδομῆς διδασκαλίαν, εἰς τὴν φυσικὴν ἰσχυρίαν, εἰς τὸν φυσικὴν καὶ χημικὴν, κατ' ὅσον αὕτη δεῖ ἀναρροῦσθαι εἰς ἀρχιτεκτονικὴν τέχνην.

3) Ἡ διδασκαλία θέλει γίνεσθαι ἀπὸ τὸν διδάσκαλον τῆς ἰχνογραφίας τοῦ γυμνασίου τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τμήματος, ἢ τὸν ἀρχιτεκτονικῆς πόλεως, τὸν ἐπιθωρητὴν τῆς συλλογῆς τῶν σχεδίων, ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλου ἀνδρὸς πεπαιδευμένου κατὰ τὰς ἀρμοδίους μαθήσεις μετὰ ἀνάλογον ἐντιμίσθιον.

4) Τὰ σχέδια καὶ ἀρχιτεκτονικὰ συλλογαὶ ὄνομαστικῶς διὰ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα εὐρισκομένων λίθων τῆς οἰκοδομῆς, προέτι τα ἐργαλεῖα καὶ σκευὴ τῶν λοιπῶν δημοσίων σχολείων παραχωροῦνται εἰς τὴν διαθέσιν τοῦ διδάκτου καταστήματος τούτου.

5) Τὰ ἐξόδα τῆς σχολῆς ταύτης περῶνται μέχρι δευτέρας διατάγῃς εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ἑσωτερικοῦ εἰς τὴν θέσιν τῶν ἐξόδων διὰ τὴν βιομηχανίαν.

6) Διὰ τὴν ἀνωτέραν διδασκαλίαν τῆς ἀρχιτεκτονικῆς,

θέλουν δόσει τὴν ἀναγκαίαν εὐκαιρίαν τὸ, τε στρατιωτικὸν σχολεῖον καὶ τὸ συστησόμενον πανεπιστήμιον, μάλιστα δὲ θέλει παραδοθῇ διὰ τὰς ἀνωτέρας τάξεις τοῦ στρατιωτικοῦ σχολείου σειρά μαθημάτων τῆς πολιτικῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Οἱ δὲ μαθηταὶ οἵτινες ἐπιθυμοῦν, νὰ ἀφιερωθῶσιν εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, θέλουν δοθῇ ὡς ἐπὶς αὐτῆς ἐκτελέσεως, πλησίον εἰς τοὺς μηχανικοὺς τῶν νομῶν, καὶ θέλουν μεταχειρίζεσθαι καταλλήλως εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν δημοσίων οἰκοδομῶν, διὰ νὰ ἀποκτῇσιν τὰς πρακτικὰς γνώσεις.

7) Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Γραμ. παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτέλῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ἰανουαρ. 1837).

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,

ΑΡΜΑΝΣΠΕΡΓ, Γ. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΛΤΣ, ΑΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΗΖΗΣ, Γ. ΛΑΣΣΑΝΗΣ.

Διορισμοὶ ἐμβολιαστικῶν.

Διὰ Βασιλ. ἀποφάσεως τῆς ἀπὸ 29 Δεκεμβρ. 1836 διωρίσθησαν ἐμβολιασταὶ τοῦ κράτους:

α.) Ὁ κύριος Α. Ἀλβέρτης πρόφον ἐμβολιαστής τοῦ νομοῦ Ἀττικῆς, ὡς ἐμβολιαστής κατὰ τὴν Ἀττικὴν καὶ Βοιωτίαν, Εὐβοίαν, Φωκίδα καὶ Ἀρκαδίαν, ὅστις θέλει διαμεῖναι εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἡ ὑπερησία αὐτοῦ θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς τὰς διοικήσεις Ἀττικῆς, Θηβῶν, Βοιωτίας, Εὐβοίας, Καρυατίας, Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος.

β.) Ὁ Κύριος Κ. Ρομπάτης, καὶ Ἀναστάσιος Νικολάου διὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Ἀκαρνανίαν καὶ Αἰτωλίαν. Ἐκ ταύτων ὁ μὲν πρῶτος θέλει ἐφραῖς εἰς Πάτρας καὶ ἡ ὑπερησία του θέλει ἐκτείνεσθαι εἰς τὰς διοικήσεις Αἰτωλίας, Ἀκαρνανίας, Τριγωνίας, Εὐρυτανίας, Ἀχαΐας, Κυλλανίας, Ἠλίδος, Γορτύνης καὶ Κορινθίας. Ὁ δὲ δεύτερος ἐν Καλάμαις ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου θέλουν ὑπάγεσθαι αἱ διοικήσεις Μεσσηνίας, Πυλίας, Τριφυλίας, Λακωνίας, Λακεδαιμόνος, Μαντινείας, Κυνοῦριας, Ἀργολίδος καὶ Ἰδρας.

γ.) Ὁ δὲ Κ. Μάρκος Ἀλβέρτης διὰ τὰς διοικήσεις τῶν Κυκλάδων νήσων.